

DR. MICHAEL KUYUCU

michael@michaelsow.net

Hangi aşk en büyük her zaman?

Son yıllarda Türkiye pop müziğinde yaşanan kirlenme inanılmaz bir noktaya geldi. Özellikle şarkı sözlerini incelerken çok şaşırıyorum; bu rezillik, kendisini ilk 90'ları yıllarda göstermeye başladı, 2000'lerde hızlandı, 2010'lu yıllarda ise tavan yaptı. Popüler müziğin 20 yılda böylesine bir noktaya gelmesini her defasında şaşkınlıkla izledim. Melodilerin yapaylaşması, düzenlemelerin birbirine benzeşmesi bir yana; şarkı sözlerinin iyiden iyiye kontrolden çıkması beni çok üzüyor.

Bunda şüphesiz popüler kültürün adeta pompacısı olan serbest piyasa ekonomisinin rolü büyük. Artık cukkacılık ön planda, ilişkilerde acelecilik ön planda, her şeyden önemlisi her şey artık 'sonuç odaklı' oldu. Sonuç istendiği gibi olsun da nasıl olursa olsun. Buna bir de eğitimsizlik ya da bir başka deyişle bol diplomalı cahiller ordusu bir gençlik eklenince, tüketime dayalı yaşamın da etkisi ile her şey değerini yitirmeye başladı. Bu, yaşamın her alanında kendisini gösterdi, müzikten tutun da yaşamın diğer alanlarına kadar yansıdı.

Çevreme şaşkınlıkla bakıyorum, avam ikili ilişkiler, anlayışsızlık, ego kavgaları, inatçılık, kavgalar gürültüler ve yine anlayışsızlık. Kısacası serbest piyasa ekonomisinin istediği gibi gidiyor her şey.

Bu yaşam biçimini anlatan bir albüm dinledim geçenlerde ve şok oldum. 90'lardan günümüze kadar Türkiye popuna çok özel şarkılar kazandıran, şarkıları yorumlarken hakkını veren bir yorumcunun, İzel'in 'Aşk En Büyüktür Her Zaman' albümünden bahsediyorum. Bugüne kadar kaliteli işlere imza atan hatta önceki albümünde sanat müziği eserlerini caz nağmelerle yorumlayan İzel, bu albümünde müthiş bir hayal kırıklığı yaşattı bana.

Siz, albümünde "aşk en büyüktür her zaman" dediğine bakmayın. Bazı şarkıların sözleri öylesine vahim mesajlar veriyor ki; aşkın büyüklüğünü, serbest piyasa ekonomisi aşklarının büyüklüğüne bıraktığını anlıyorsunuz. Onur Özdemir'in yazdığı şarkı sözlerini ve şiirleri dinlerken hem söz yazarı adına, hem İzel adına, hem Türkiye popu adına, hem de toplum adına çok üzüldüm. Neden mi? İşte albümde yer alan şarkı sözlerinden bazı örnekler:

Albümde yer alan 'Amerika' adlı şarkıdan:

*"Kendine oyun seçtin
Bir de güzel oynadın
Ama çok naıfsın sahteciğim
Oscar' da hak ettin*

*Gel hadi gir kanadımın altına
Uçurayım seni yarın Amerika'ya
Gökyüzüne bulutlardan bir kalp yapalım
Altına da Türkçe biz Aşığız Yazalım"*

*Haftanın belası
Sana fazla burası
Hollywood' a git
Kurtulur millet
Temizlenir burası"*

Bir sevgili ile bu kadar avam mı konuşulur? Bu nasıl bir dildir? Niye Amerika'ya gidiyorsun, ikinci dörtlükte sevgiline Amerika'ya gitme ödülü veriyorsun, son dörtlükte ise sevgilini Amerika'nın Hollywood'una gönderip ceza veriyorsun ve ekliyorsun "temizlenir burası"! Bu ne tezatlıktır anlamadım.

Bir diğer şarkıda, 'Drakula'da şarimiz bakın ne demiş :

*"Hayvan canımı yakıyor
Hayvan damarımı deliyor
Hayvan kanımı da içiyor
Yapıyor hayayı özrü de yok"*

*"Hadi kalk yoluna çekemem
Kendimi sana emdiremem"*

*"Aptal beni aldatıyor
Aptal beni saf sanıyor
Aptal sabah eve geliyor
Boynuzu yiyecek haberi yok."*

Tipik bir kapitalist genç tavrı. Kendisini aldattığını ve finalde boynuzu yiyeceğini söylüyor. İşte günümüz gençlerine adapte edilen nefret, kin söylemi ve günümüz ilişkilerinde yaşanan tutarsızlığın en somut örneği.

'Oh Olsun' adlı şarkıda:

*"Hoşça kal dedim ama boşta kal
diye bir dilek tuttum" diyor; nefret, kin, intikam duygusu zirve yapmış. Aynı şarkıda yer alan bir mısırda da "Zalim ne hale getirdin Arap atı gibi koştum" diyor İzel.*

'Rezil' adlı şarkıda:

*"Etrafta zembille tilkiler varmış,
hemen uyandım.*

*İyi mi şimdi yalnızlık, başa da
dönemezsin rezil*

*Kötü bir kalp neye yarar, keyfini
sür ezil..."*

Bu ne nefret, bu ne kin? Şöyle bir düşünün, 70'lere gidelim. İlhan İrem'ler, Alpay'lar, Sezen Cumhuri Önal'lar, Fikret Şenes, Çiğdem Talu&Melih Kibar şarkılarını bir düşünün. Bir sevgiyi kazanmak için ölüme mücadele etmeyi, hatta o aşk için 'ölmeyi' dahi göze alan şarkılar anlatırdı. Şimdi düştüğümüz hallere bak. O dönem sosyal devlettik, şimdi ise 'cukkacılığın' prim kazandığı liberal devletiz.

Serbest piyasa ekonomisi ve günümüzü en iyi anlatan şarkılardan bir tanesi de albümde yer alan 'İmdat' adlı şarkı olmuş...

"Bir yabancı çaldı bugün kapımı
Kimsin nesin dedim aldım misafir odasına

*Dedi hiç mi tanımazsın kokla
Azıcık yanaş usuluma"*

Havalar ısındı, yaz geldi. Tüketim olgusu ve yarattığı trend gençlerde sevgiliyi kapıya koyma ve hayatını değiştirerek özgür olma modasını da tetiklemeye başladı! İşte tam buna göre bir şarkı: 'Yaz Geldi'...

"Hava çok güzel sokaklarda
koşturmalı

*Havam çok güzel birisini kandır-
malı*

*Bir şekilde bulunuyor aşk yolu
Hayat güzel yine baharın sonu.*

Bittin sabaha kalmadın

Korkak aşka inanmadın

Sen elimi tutamadın

Şimdi kapıma yat boşa pişman

Dönüşün yok bozuktu o vicdan

Tedavi olmadın"

Şu nefret söylemine bakın! Kimin tedavi olması gerekir sizce? Bu nefret söylemleri, kin ve ego ilişkileri mahvetti. Bu yaşam biçimi ne sağlıklı evlilikler bıraktı ne de sağlıklı aşklar.

Çok üzüldüm, hatta sinirlerim bozuldu. Bu albümü noname bir şarkıcı yapsa takmazdım, ama İzel yapınca üzüldüm. İzel, sen 70'li kuşağın çocuğusun; sen, çünkü çoluk çocuklardan değilsin. Bunu sen bile yapıyorsan çoluk çocuk ne yapsın!

Bu albümün adı 'Aşk En Büyük Her Zaman'... Evet, aşk en büyük her zaman ama bu şekilde tasvir edilen aşk değil; gerçek aşk, uğruna acı çekilen, uğruna mücadele edilen aşklar en büyüktür. Sizce de öyle değil mi? Hangi aşk en büyük? 70'lerde uğruna ölümün göze alındığı aşklar mı yoksa bu albümde anlatılan aşk mı?